

слѣдъ рожданіе-то. *Л. Д. 1869 р. 93.* Подлага ся на дѣте-то цица-та за да си изсуче куластрѣ-тѣ (прѣво-то млѣко). *Л. Д. 1870 р. 94.*

Кулауѣзъ* *с. м.* калауѣз(и)ѣ: Само тѣхни водачи, Свѣтогорски кулаузи називаеми, подкупени отъ Гърци калугери, дѣ седнатъ, дѣ паднатъ, описватъ чюдеса на свѣти мѣста, кои набожнитѣ Българи отиватъ да видятъ. *Зк. 93.*

Кулукъ* *с. м. с. м. подъ* конлукъ: Седналь ми ѣ стари Яно, На постеля копринена; Синови му кулукъ чинатъ, Мили свахи ручекъ праватъ, Мали мнуци подигруватъ Сосъ яболко позлакено. *М. 633.*

Куля *с. м.* названіе очага въ загадкѣ. *с. м. подъ* Календина.

Куманига, Куманика, Кумонига, Кумоника *с. ж.* названіе травы, почитающейся предохранительнымъ средствомъ противъ самовиль, змѣевъ и т. п.: Да си набѣре майка ти Сіня-та бѣла тѣнтава, Жѣлта-та вратига и куманига. *Д. 7, 37—39.* Айде, Калъо, да бега-ме, Да бегаме нашъ вилаеть, Дури гора шума имать, Дури поле шелба имать, Крива река кумоника. *М. 404.* Сини китки темануги, Желта бяла кумонига И цървена перунига. *Пс. 11—12 р. 167.*

Кумашлия* *пр.* изъ шелковой матеріи: Сумъ искиналъ шесъ постели, Шесъ постели басмалии,... Три перници кумашли. *М. 297.*

Кумашъ* (*qoutāch, s. ar. Etoffes de différentes espèces*) *с. м.* шелковая матерія: А егиди мой мила майко! Пови ме во кумашъ пелена, Та стегни ме сармени повои. *М. 59.* Различни драгоцѣнни кумашчи (материи) за женски дрехи и рокли. *Пс. 9—10 р. 38. (ср. комашъ).*

Кумбія (*н. пр. копті, тѣ. idem*) *с. ж.* пуговица: Богъ да го бие пуста-та Тоцка, Што искарѣ стрѣбрена кумбія, Та си напoлна тенка-та пушка, Та си юдари Хисеинъ Гега. *В. 165.*

Кумѧ (Кума II.) *с. ж.* жена „кума“ („крѣстника“), являющаяся подобно этому послѣднему главнымъ дѣйствующимъ лицомъ при крѣстинахъ и вѣнчаньи, т. е. права и обязанности „кума“ („крѣстника“) составляютъ наслѣдственное достояніе всей его семьи: Ти одеше чесна кума, Да кърца'ашъ луди деца, На деца имъ нищо не да'аше, Та ни риза, ни кошуля, Како куми що даваеъ, Луди деца 'и променѣтъ. *М. 44.* Когѧ ти доде свѧдбата... Лѣкичко да ся поклѣниш На кума и на кума-та. *Д. 18, 5. 8—9. ум. Кумица? с. ж. (ср. подъ кумица):* Грозданка ще ѣ кумица, Грозданка ще ги вѣнчѣѣ. *Д. 13, 91. (сим. крѣс(т)-ница, ср. крѣс(т)никъ, кумъ). Въ сказкахъ волкъ называетъ лису кумѧ лѣса или лесичка кумичка.*

Кумѣцъ *с. м., зв. п. Кумче, мн. ч. Кумци* Отецъ крещенаго по отношенію къ „крѣснику“, (куму); вѣнчанный „кумомъ“, (крѣспкомъ) по отношенію къ этому послѣднему. (*ср. крѣс(т)никъ, кумъ*):